

Previsions impossibles

Text > TEIA BASTONS

Il·lustració > IVÁN GARCÍA

Tots aquells que es dediquen a fer previsions econòmiques ho tenen magre. La famosa globalització i les encara més famoses incerteses provocades per la conjuntura internacional no els ho havien posat fàcil, fins ara. Per posar un exemple, segons les previsions d'un dels pocs bancs que encara queda, les comarques gironines haurien d'haver recuperat aquest any 2020 la totalitat dels llocs de treball que es van perdre durant l'última gran crisi, que va esclatar l'any 2008. A principi d'aquest any, però, ja ens van advertir que això no seria possible fins, com a mínim, d'aquí a un parell d'anys. Evidentment, totes aquestes especulacions van quedar fetes miques poc després, amb l'esclat de la pandèmia global provocada per la COVID-19. Ara, que encara no s'hagin pogut recuperar 15.000 llocs de treball perduts en l'anterior crisi ens pot semblar un mal menor. En aquests moments preocupa molt més saber quins llocs de treball se salvaran del tsunami de la pandèmia i quan i com serà la remuntada. Ja no servirà, com és habitual, amagar-se darrere les famoses i habituals incerteses polítiques i econòmiques. Ara parlem d'una incertesa amb majúscules que ha superat qualsevol previsió i escenari. I, encara que no es vulgui reconèixer en públic, ningú sap com acabarà ni l'impacte real que tindrà. Les incògnites són tantes i els escenaris tan variables que fins i tot és difícil coincidir en les previsions. El que sí que sembla clar és que tot i que l'estiu arribarà d'aquí a poc, tant si ho vol com si no ho vol el coronavirus, això no significarà ni de bon tros que arribi el que anomenem *la temporada turística* (o, com a mínim, com la coneixíem fins ara). De fet, la patronal hotelera gironina ja ha donat gairebé per perduda la temporada d'aquest any: massa incògnites sobre com es podrà obrir i també sobre si els establiments podran complir els criteris de seguretat que s'estableixin. És cert que, davant una situació que ha acabat desbordant tothom, ningú no ho ha tingut fàcil a l'hora de preparar plans de contingència que no quedin obsolets al minut u. Però segur que entre tots serem capaços de reinventar-nos; un verb, aquest, ja molt gastat però que avui és més necessari que mai i que haurem d'interioritzar i aplicar en el més ampli sentit de la paraula. Reinventar-se per adoptar noves pràctiques i per construir una nova manera,

més segura, de viatjar i de fer turisme. Com deia, són temps difícils per fer previsions. Però les incògnites no ens poden fer caure en el desànim ni fer perdre l'esperança, sinó que ens han d'esperonar per remuntar.

Proximitat

Els càmpings de les comarques gironines sumen més de 130.000 places; els hotels, més de 80.000, i els allotjaments de turisme rural, prop de 6.500. Davant la incertesa de quan i com es podran omplir aquestes més de 200.000 places, el sector turístic ha dipositat moltes esperances en el turisme de proximitat. És un recurs habitual en moments de crisi i pot semblar una opció poc original, però és més realista que creure que els visitants vindran de fora de les nostres fronteres. Potser sí que en vindrà algun, però caldrien molts agosarats per salvar la temporada.